

5) I армия да заеме, съ едната си дивизия, отъ с. Сатжъой, изключително, до разв. Бедеркю, включително, като остави другата си дивизия въ Люле Бургасъ, на мое разположение. Тази дивизия може да се разположи по квартири въ Люле Бургасъ. Щабътъ на армията — въ Люле Бургасъ.

6) Бригадата отъ 3-а пех. Балканска дивизия, която днесъ пристига въ с. Инжекларъ, да се разположи въ две групи: въ Йено и въ Инжекларъ и да почива. Тя също остава въ мое разпореждане. Щабътъ на бригадата — въ Йено.

7) Всички дивизии отъ първа линия да взематъ мърки за близко разузнаване, като използватъ приданата имъ конница, поддържана отъ малки пехотни разузнавателни части.

8) Всички дивизии да се укрепятъ солидно на заетитъ позиции, подъ ръководството на дивизионните инженери. Да се взематъ мърки да се поправятъ пътищата за съобщение по позициите, а въ тила — до шосетата Лозенградъ—Бунаръ Хисаръ и Люле Бургасъ—Баба Ески, за по-лесенъ подвоздъ.

9) Азъ ще се намирамъ въ Люле Бургасъ¹⁾.

Следъ това командуващиятъ съединениетъ армии отиде въ Люле Бургасъ, където се срещна съ командуващия I армия. Двамата генерали обсъдиха въпроса за преследването и намъриха, че то е „напълно логично и настоятелно необходимо“. Единствената прѣчка въ това отношение бѣше необезпечеността откъмъ Галиполи, но, тъй като отъ тая страна не бѣше пристигнало нито едно обезпокоително известие, тъ не виждаха никаква опасностъ отъ тая посока. Тъ решиха, следъ единъ денъ почивка, да настѫпятъ отново по петитъ на неприятеля. Обаче, презъ нощта командуващиятъ съединениетъ армии получи следната телеграма:

„Отъ утре, 20-и октомврий, I армия отново влиза въ непосрѣдствено подчинение на Щаба на действуващата армия.“

Съ това Щабътъ на действуващата армия отново поемаше ръководството на операциите, и дветѣ армии трѣбваше да чакатъ директива за всѣко по-нататъшно действие.

¹⁾ Командуващиятъ III армия въ съчинението си, като чувствува голѣмата грѣшка, задето е попрѣчено на конницата да преследва, извинява се съ това, че, по донесението на началника на Конната дивизия, конницата била съвсемъ изнурена и негодна за преследване, и затова ѝ далъ почивката, която бѣше обещалъ да ѝ даде още следъ Лозенградската операция.